

तां रात्रिमुषितं रामं सुखासीनमरिन्दमं ।
 अब्रवीत् प्राञ्जलिर्वाक्यं वाक्यज्ञः स विभीषणः ॥ १ ॥
 स्नानानि चाङ्गरागांश्च माल्यानि विविधानि च ।
 चन्दनानि च मुख्यानि वासांस्याभरणानि च ॥ २ ॥
 अलङ्कारविधौ युक्तास्तान्यादाय वरस्त्रियः ।
 उपस्थितास्त्वां विधिना स्नापयिष्यन्ति राघव ॥ ३ ॥
 एवमुक्तस्तु काकुत्स्थः प्रत्युवाच विभीषणं ।
 स तपस्वी तपोयुक्तो मम हेतोः सुदुःखितः ॥ ४ ॥
 सुकुमारो महाबाहुर्भरतः सत्यसंगरः ।
 तं विना कैकयीपुत्रं भरतं धर्मचारिणं ॥ ५ ॥
 न मे स्नानं बद्धमतं वस्त्राण्याभरणानि च ।
 एतत् पश्य यथा क्षिप्रं प्रतिगच्छाम्यहं पुरीं ॥ ६ ॥
 अयोध्यागामिको क्षेप पन्थाः परमदुर्गमः ।
 एवमुक्तस्तु रामेण प्रत्युवाच विभीषणः ॥ ७ ॥
 अहं त्वां प्रापयिष्यामि तां पुरीं पार्थिवात्मज ।
 पुष्पकं नाम भद्रं ते विमानं सूर्यसंनिभं ॥ ८ ॥
 मम भ्रातुः कुवेरस्य रावणेन बलीयसा ।
 कृतं निर्जित्य संग्रामे कामगं दिव्यमुत्तमं ॥ ९ ॥